

Kind op de pomp

'Wel of geen pomp', vroeg Claar Urbanus zich af? 'Dan heeft die arme jongen (11, diabetes type 1 sinds zijn vijfde) voor de rest van zijn leven een ding aan zijn lijf.' Maar haar zoon wist het wel. Weg met die spuit. TEKST CLAAUR URBANUS FOTOGRAFIE DIRK JANSEN

Met de insulinepomp is er een rust neergehaald op het suikerleven van onze zoon. Het allerheerlijkste is dat deze jongen-in-de-groei niet meer voor elk wissewasje hoeft te spuiten. Het laatste half jaar was het hommelles: vaak had hij een half uur na de maaltijd tóch weer trek. Dat betekende opnieuw die naald tevoorschijn halen. Hij spoot soms zeven keer per dag en dan nóg waren er momenten dat hij iets moest laten staan. Dat is nu allemaal voorbij. Hij eet wat hij wil en wanneer hij het wil, het maakt niet uit! Even wat knopjes indrukken en klaar.

Minder gepieker

Het slimme apparaatje rekent voor ons uit hoeveel insuline we moeten toedienen. Hoe vaak heb ik vroeger op de rand van zijn bed niet zitten rekenen: 'Het is nu 11.7 mmol/l, ik wil dat hij opstaat met 6 dus dat zijn zoveel eenheden. Maar wacht, we hebben vanavond Act-rapid gespoten, dus er is nog wat insuline actief...', dan gok ik maar

dat hij nu zo veel nodig heeft.' Pfff, wat was dat ingewikkeld! Nu weet de pomp het allemaal en zijn de waarden beter. Het heeft wel wat weken geduurd voordat de pomp 'het allemaal wist', want je moet de instellingen uitproberen en dat kan betekenen dat je van laag naar hoog zwalkt. Heb je de juiste instelling eenmaal, dan werkt het over het algemeen goed.

De prachtigste functie van onze pomp vind ik de 'tijdelijk basaal' (TB). Daarmee kun je de basistroom insuline verlagen of verhogen. Heeft hij gym of hockeytraining? Met de 'TB' verlagen we voor hem de basistoever tot 70 procent en dat houden we zo tot twee uur na de inspanning. Resultaat: geen hypo. Ook zomers in de bergen hebben we daar veel gemak van. De TB gaat dan op tijd aan, soms op 30 procent, waarna onze jongste fit en met rode wangen naar boven loopt. Blijven meten is dan wel het parool. Andersom kan het trouwens ook: op een luie pyjamadag gaat de TB op 200 procent om hoge uitschieters te voorkomen.

Precieze afstemming

Er zijn nog meer voordelen, zoals geen stress meer bij buikgriep, want je spuit geen langwerkende insuline meer. Of de mogelijkheid om de insuline traag en over langere tijd te laten inlopen, wat handig is bij frites of pizza. Maar voor zijn gezondheid is wel de grootste vooruitgang dat we op detail-

niveau nu de insulinebehoefte van ons groeiende kind kunnen bijbenen. Zijn de waarden structureel aan het stijgen, dan is hij kennelijk aan het groeien en worden de pompinstellingen aangepast.

Nooit ideaal

Natuurlijk blijven er ongemakken. Zoonlief moet nog steeds een paar keer per dag meten, altijd koolhydraten tellen, zich bewust zijn

van zijn hoeveelheid beweging en ketonen meten als hij boven de 15 mmol/l zit. Wij, ouders, hebben ons moeten verdiepen in de werking van de pomp en verwisselen elke

twee dagen het infuus. Maar dit weegt allemaal op tegen het grote gemak. Onze kanjer had het goed gezien. Zijn pomp is geen 'ding aan zijn lijf'. Hij is zijn vriend. ◀

